

LAMENTOWANIE (5) *sb n*

Oba a, pierwsze e oraz o jasne, końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N lamentowani(e) (3). ◊ I lamentowani(e)m (1) Leop, lamentowanim (1) StryjKron.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Głośny płacz połączony z zawodzeniem, skargą; narzekanie, biadolenie; lamentatio Vulg, Mącz; questus, quirritatio Mącz (5) : Quiritatio, Ná ráunek wołanie/ lámentowanie/ vtiskowanie. Mącz 343a, 183b, 340b.

Szereg: »lamentowanie i płacz« (1): lud wślyftek vpadł ná oblicze fwe/ chwając Páná Bogá á fpołącznym lámentowanie^m y płaczem [lamentatione et fletu] iednoftáyne modlitwy fwe przekládáli przed Pánem Bogiem/ mowiąc Leop Iudith 6/14.

a. Opłakiwanie zmarłego połączone z zawodzeniem, należące do obrzędu pogrzebowego (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Woyfko Litewskie [po śmierci Gedymina] od oblężenia Zamkow odstąpiło/ z wielkim smutkiem/ płaczem y narzekáním fynow iego [...] y pópolitego ludu y Rycerftwá z zwykłym ná xtałt fpiewánia lámentowaním/ y wyliczaniem onot y dzielności iego/ iáko ieft obyczaj v Litwy opłakiwánia vmarłych. StryjKron 411.

Synonimy: narzekanie, płacz, skarżenie, utyskowanie.

Cf LAMENT, LAMENTACYJA, LAMENTOWAĆ